

Posudek znalců může podle povahy věci poskytnouti úřadu jen skutkový základ pro jeho výrok. Která skutková podstata jest podle zákona rozhodna a jak ji sluší právně hodnotiti, to posouditi jest zůstaveno výhradně kognici úřední. Jest proto také věci úřadu, aby náležitým formulováním otázek znalcům předkládaných opatřil si od nich vyjádření právě o těch momentech, které jsou podle zákona rozhodné, a toliko takto získaný, odborně technický obsah znaleckého vyjádření může býti pro úřad závazný.

V daném případě znalci vyjadřující se o sporných výrobcích, vyslovili v podstatě, že chráněné vzorky a zabavené výrobky liší se tím, že chráněné vzorky mají svršky plošší, kdežto zabavené zboží vysoko vypouklé; spodky knoflíků jsou různé. Co do gravury písma jest forma iniciálek totožná ve zboží chráněném i zabaveném. Odchyly jsou praneopatrné.

Na základě tohoto posudku zamítla I. stolice žalobu st-lovu v podstatě s odůvodněním, že podle výroku znalců liší se knoflíky prodávané protistranou tvarem od chráněných vzorků. V odvolání z tohoto rozhodnutí vznesl st-l mimo jiné námitku, jejíž podstata jest v tom, že st-l svými přihlášenými vzorky chránil způsob provedení povrchu knoflíku, kterým má býti uvarováno poškozování látky. Smysl této námitky jest možno s hlediska práva vzorkového spatřovati jen v tom, že vlastní podstata chráněného vzorku, t. j. ta technická myšlenka, jejíž ochranu si st-l zajistil, byla právě v tomto provedení svršku knoflíků a nikoliv ve větším neb menším vyklenutí knoflíkového svršku.

Nss nemohl dáti za pravdu zástupci žal. úřadu, pokud při veř. úst. líčení tvrdil, že tato námitka jest nepřipustná, ježto v ní sluší spatřovati změnu žalobního petitu. Po názoru nss-u, sluší v námitce této viděti výtku, že žal. úřad dospěl na základě posudku znalců k nesprávnému závěru, když přes to, že znalci vyslovili, že provedení svršku knoflíků jest stejné, uznal, že nebylo do st-lova práva zasaženo. Námitku tohoto druhu nelze uznati ani jako formelně nepřipustnou, ani jako zřejmě bezpodstatnou, uváží-li se, — jak bylo již svrchu podotčeno —, že jest jediné kognici rozhodujícího úřadu vyhraženo, aby na podkladě skutkového základu znalci zjištěného posoudil dosah a rozsah ochrany vzorku. Bylo proto věci odvolací stolice, aby k takto formulované výtce zaujala právní stanovisko. Úřad II. stolice omezil se však na to, že se odvolal na důvody stolice I., žal. úřad pak spokojil se s tím, že poukázal na posudek znalců, že zboží zabavené liší se od chráněných vzorků svojí vypouklostí. — Tím ovšem nebyla postižena podstata uvedené námitky, jež tkví v tom, že nikoliv míra vypouklosti, nýbrž způsob provedení povrchu jest vlastním předmětem ochrany, již si st-l zajistil svými do vzorkového rejstříku zapsanými vzorky.

V tom však, že žal. úřad k této relevantní námitce st-lově nezaujal právní stanovisko, spočívá podstatná vada, jak ji má na mysli § 6 zák. o ss.

Č. 6524.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení (Slovensko): * Odepře-li obecní představenstvo na Slov. vydání

vysvědčení chudoby pro soudní spor (§ 15 nař. býv. uher. min. vnitra, spravedl. a fin. z 15. prosince 1914 č. 72.000/1914), rozhoduje o opravném prostředku nikoli okresní úřad, nýbrž župní úřad.

(Nález ze dne 3. května 1927 č. 8870.)

V ě c: Helena B. v P. proti župnímu úřadu v Košicích stran odepření vysvědčení chudoby.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem představenstva města P. ze 3. dubna 1925 bylo prohlášeno neplatným úřední vysvědčení chudoby, vydané st-lce pro soudní spor o dědictví s Ferdinandem K. a spol., poněvadž se dodatečně zjistilo, že důchod manžela st-lčina přesahuje v městě P. obvyklou denní mzdu a zajišťuje rodině obživu. Rekurs k okresnímu úřadu podaný zamítl okr. úřad v P. — — — Další odvolání bylo nař. rozhodnutím župního úřadu v Košicích zamítnuto. — — —

Maje rozhodovati o stížnosti, musil se nss, zkoumaje vlastní svoji kompetenci, zabývati v prvé řadě otázkou kompetence úřadů, které v této věci rozhodly. V té příčině dospěl nss k následujícím závěrům:

V době, kdy vydán byl výměr I. stolice (3. dubna 1925), bylo město P. velkou obcí (arg. § 4 vlád. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb.). Na základě zmocnění daného v § 115 posl. odst. zák. čl. I : 1911 byl pořad instancí v záležitostech vydávání vysvědčení za účelem dosažení práva chudých upraven nařízením býv. uh. min. vnitra, sprav. a fin. z 15. prosince 1914 č. 72500 a sice v ten způsob, že proti rozhodnutí představenstva velké nebo malé obce byla přípustna apelace na munic. výbor, proti jehož rozhodnutí pak přípustná byla dle § 22. zák. čl. XXVI : 1896 stížnost na nss (§ 15 odst. 1 č. 2 a odst. 2. cit. nař.). Na místo munic. výborů nastoupily pak podle § 1 zák. č. 64/1918 adm. výbory. Od 1. ledna 1923, kdy na Slov. nabyt účinnosti zákon č. 126/1920 o župním zřízení, přešla veškerá kompetence adm. výborů podle § 6 tohoto zák. na nové župní úřady, pokud arciť kompetence tato pozitivní normou nebyla přenesena na úřady jiné, jako se stalo na př. vlád. nařízením z 19. října 1922 č. 352 Sb. a z 22. prosince 1922 č. 385 Sb. Ve příčině vydávání vysvědčení za účelem dosažení práva chudých takový přesun kompetence s úřadu župního na úřad jiný proveden nebyl. Za tohoto právního stavu rozhodují tedy v takových sporech počínaje dnem 1. ledna 1923 jako jediná stolice odvolací nové župní úřady.

Z předeslaného plyne, že okr. úřad v P. vůbec není instancí povolanou rozhodovati o opravném prostředku do rozhodnutí představenstva města P. ve věci, o kterou v daném případě jde, a rozhodl-li přece, jest jeho rozhodnutí zmatečné. Přezkoumával-li župní úřad tento zmatečný akt meritorně v cestě instanční, místo aby jej odstranil, jest jeho rozhodnutí nezákonné.

Č. 6525.

Váleční poškození: * Podle § 1 zák. z 20. února 1920 č. 142 Sb. (ve znění zák. z 25. ledna 1922 č. 39 Sb) mají nárok na inva-